

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci

Îmbrățișez, după împlinirea ei atâta de slăvită în cer și pe pământ, serbarea de la Maluri și duhul ei și inimile celor ce au venit cu dor și cu credință, îmbrăcând ei în duhul bucuriei sfinte grădinița de rai în care Eu, Domnul, și toți oaspeții cerului am poposit în ziua de serbare deasupra grădinii și deasupra sătuțului binecuvântat de lucrarea cerească a Mea cu trâmbița Mea, cu Verginica, copila de la Maluri, cu care Mi-am scris pe pământ o poveste de o sută de ani de iubire a Mea, de cuvânt duios, de dorul Meu după om, o, că nu-l mai am al Meu pe om, nu-l mai am, căci ca să-l am, îi trebuie iubire de Dumnezeu, dar timpul pe pământ îl apasă pe om cu duhul lumii, al vremelniciei, al pierderii iubirii, o, și iată de ce am venit pe pământ cuvânt!

Mi-am pregătit o trâmbiță ca să suflu prin ea, să-Mi fie auzit cuvântul și suspinul și căutarea Mea după om, iar acum am mângâiere, am un popor cu credință pentru venirea Mea, pentru cuvântul Meu, că nu pot nimic să împlinesc fără credința omului în lucrările lui Dumnezeu când ele vin pe pământ, o, și Mi-a dat Tatăl putere și Mi-am zidit un popor, și cu el Mă scriu și-Mi împart cuvântul gurii Mele și stau de vorbă cu omul și-i spun de la Mine și îl rog să-Mi dea inima să locuiesc în ea și să nu mai fie despărțire între Mine și om, o, și cât de greu e pe pământ pentru iubire, pentru Dumnezeu, fiilor, și iată-Mă ca un străin călător printre oameni ca să-i ajut să Mă cunoască, să Mă creadă, să-Mi deschidă ca să intru și să cinez cu ei, și ei cu Mine, și aceasta Îmi este lucrarea cu care stau pe pământ în mijlocul poporului cuvântului Meu și n-ar mai tăcea nici zi nici noapte cuvântul gurii Mele, dragostea Mea cea pentru om, dorul Meu cel lung de șapte mii de ani, o, dar pe pământ tot omul este învățat cu timpul, iar Eu pribegesc încă și-Mi plâng dorul și Mă mângâi cu poporul cuvântului Meu și lucrez cu el minuni dulci și zile de serbare și chem la masa Mea pe cei frumoși la suflet, și nu mai este bucurie mai mare între cei ce locuiesc în ceruri cu Dumnezeu ca și așa clipe când Eu, Domnul, vin cu ei pe pământ și le dau mângâieri, petreceri dulci la masă cu cei credincioși de pe pământ, cu cei care Mă primesc și-Mi dau odihnă și-Mi stau slujindu-Mi, și-Mi împart cu ei vestea și cuvântul venirii Mele, că a venit vremea să Mă întorc și să pregătesc veșnicia și s-o așez pe pământ sfânt, că sfânt este Dumnezeu și cerul Său, și vine Domnul pe pământ cu sfinții, și toți cei despărțiți de El pier, precum este scris, iar sfinții vor moșteni cerul și pământul, și toată facerea se va înnoi și va înmuguri, și începe Domnul de aici, de unde acum o sută de ani a început povestea și lucrarea cuvântului Meu peste pământ.

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu, pregătiți-vă să-Mi așezați în carte îmbrățișarea Mea pentru împlinirea serbării de la Maluri. Vă veți trage sufletul o clipă și ne vom ridica să-Mi așezați cuvântul în carte, să stau de vorbă cu voi și cu cei care s-au strâns la serbare și cu cei care nu s-au strâns, cu cei care cred, și cu cei care nu cred, și va mărturisi cuvântul Meu și va fi așezat pe cale, căci este așteptat de toți, și de cei credincioși și de cei necredincioși, de cei curați cu inima și cu credința și de cei atât de farisei, atât de îngâmfați, căci lupta este mare între cele două duhuri, duhul lui Dumnezeu și duhul omului, iar omul este îngâmfat de tot, și nu se poate vedea pe sine, căci duhul lumii se crede fără de moarte în om și șterge din mintea și din inima omului frica de Dumnezeu, iar duhul lui satana are viață în tot omul, până ce îl pică zdrobit de timp.

Hai să deschidem cartea și să așezăm în ea pe cele ce au stat nevăzute la serbarea cea de șaptezeci de ani ai cuvântului Meu, că am de cuvântat, fiilor, am de lăsat cuvânt mărturi-

sitor, și sunt cu cei din cer, care nu se așează la locurile lor până ce Eu, Domnul, nu așez cuvântul Meu cel de după serbarea de acum.

Sunt de veghe, sunt cu trâmbița Mea și vă aștept să-Mi faceți intrarea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Îmi așez cuvântul în cartea sa și fac îmbrățișare cu duhul acestui pământ, pământul român, pe care Eu, Domnul, pun masă de serbare ca să petrec cu sfinții și cu cei ce cred venirii Mele de la Tatăl la oameni și-Mi fac ei primirea și Îmi așează de serbare, iar Eu chem la serbare, căci sunt cu zilele nunții Mele pe acest meleag atât de dulce Mie, precum Tatălui Meu Îi este încă de la facerea lumii, o, că atât de mărețe sunt cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu și așezate pe acest meleag și deasupra sa, și atât de dor le este să se lase văzute și să-și împartă slava și bucuria și să vadă locuitorii acestui pământ ce taină, ce minune stă gata să iasă de sub taină și să se dăruiască măcar celor care au peste ei împărțit din cer darul credinței și al statorniciei, darul iubirii de Dumnezeu, iubire plină de duhul umilinței, și iată, smerenia omului este cea care poate să aducă cerul pe pământ spre vedere, și voiesc să spun despre ziua de serbare de la Maluri, când tot văzduhul grădiniței înnoite acum, tot cerul sătuțului Maluri a primit deasupra suitele de sfinți și de îngeri cete-cete, iar în mijlocul lor trâmbița Mea, Verginica Mea, cea care M-a purtat douăzeci și cinci de ani cu focul Duhului Sfânt în trupul ei și am cuvântat prin ea cuvântul Meu peste pământ, iar acum este purtată de suite de sfinți, căci sfinții așteaptă de șapte mii de ani să vină Domnul, să vină cu ei, precum este scris, și e tot mai mare și se tot întetește dorul lor cel pentru venirea Mea cu ei, și asta trebuie să se împlinească, iar umilința Mea cuprinde în ea aceste taine mari și le ține la hotarul dintre văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu și crește dorul celor din cer și se înspăimântă timpul tot mai mult, odată cu venirea Mea pe pământ cuvânt, o, și-Mi las peste tine miresme alese, țara Mea română, și te vestesc peste pământ cu Mine cuvânt pe vatra ta, și-ți găsesc rochiță slăvită, o, și te-am chemat la serbarea Mea cea de șaptezeci de ani a cuvântului Meu pe meleagul tău și te-am așteptat să Mă ascuți și să vii la serbare, dar a venit o mână de inimi din câte ar fi fost să asculte și să vină la serbarea Mea cea atât de frumoasă cum a fost, și vor curge lacrimi de dor și de păreri de rău din ochii multora, căci Domnul a sunat în lung și în lat, iar țara Mea n-a ascultat.

Dar cu cei ce s-au adunat de peste tot M-am scris între pământ și cer cu această zi de slavă, iar acum așez cuvântul de după serbare și binecuvîntez meleagul românesc odată cu ivirea acestei minuni, grădinița de rai de la Maluri, și o închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și așez îngeri și pecete peste ea pentru copila care s-a născut pe acest petec de pământ acum o sută de ani, și a fost ea trâmbița Mea, și este mare acum în cer, și între cetele cerești are ea slujire.

Și iată, Verginico, zi de slavă cerească peste locul nașterii și al copilăriei tale, și apoi al lucrului lui Hristos cu tine pe pământ! Mare a fost și este slava cea nevăzută a acestei grădinițe și care acum se arată la vedere și cheamă spre ea și este ea tot o chemare.

În toată ziua serbării îngerii coborau și însemnau peste tot cu pecete cerească și atingeau pe cei plini de dor sosiți la serbare. Aveau înșerașii carnețel și scriau pe cei sosiți, și scriau pe cei chemați care n-au ascultat să vină și nu s-au pregătit și n-au venit, și vor sta ei față în față cu această zi de serbare și le va plânge duhul că au spus nu lui Dumnezeu, că au stat nepăsători pentru ziua Mea de serbare.

Și au mai cercetat îngerii și au mai scris pe cei care i-au împiedicat pe cei chemați să vină, o, și în curând vor fi vădiți aceștia și vor purta rușinea și disprețul de la cei care vor

afla lucrarea lor păgână, potrivit lui Hristos, o, și așa vor ieși la iveală cele frumoase și cele urâte, care au lucrat pentru sau împotriva zilei Mele de serbare la Maluri, unde Eu, Domnul, și sfinții Mei și suitele de îngeri am avut dulce popas și lucrare tainică, strălucire tăinuită ca să se poată apropia cei veniți la serbare, o, că mult și multe a lucrat cerul și mult au scris îngerii spre mărturie, căci iscoadele trimise au dat de lucru și de scris străjerilor cerești peste sărbătoare, că pe mulți i-a mâncat limba și au fost puși să tragă zăvorul ca să nu se apropie să vină cei mulți la serbare.

Iată, a fost mult de scris și de însemnat spre mărturie și toate se vor descoperi, căci cerul lucrează aici, și este Domnul lucrător în acest oraș, și toți potrivit Lui vor fi vădiți și rușinați, căci așa este scris despre unii ca aceștia.

Am dat de veste la serbare să fie tari cu credința cei care au venit la izvor, ca nu cumva să lovească în credința lor cei ce dau să-i slăbească pe ei, pe cei credincioși cuvântului Meu. Au primit binecuvântare aparte cei cu dor după Mine în ei, și de aceea să aibă ei grijă să rămână în dragostea Mea, căci Eu, Domnul, le spun lor: rămâneți întru iubirea Mea! Iubirea Mea din om este amenințată și stau de vorbă cu voi acum și vă îndemn să căutați în cuvântul Meu cel de șaptezeci de ani și să învățați din el cum să vă fie viața și împlinirea și pasul de zi cu zi pe calea voastră spre Mine, căci Eu, Domnul, am arătat cum să fie calea poporului cuvântului Meu.

Voi, cei care ați îmbrăcat cu bucurie grădinița și serbarea ei, cereți harul ceresc, care să vă ajute să puteți să vă faceți fii ai lui Dumnezeu prin ascultare de cuvântul Său din vremea aceasta, când nimeni nu mai poate și nu mai vrea să semene cu Dumnezeu la viață și la fire, la iubire și la umilință, și mai ales la înfățișare, ca nu cumva să semene ei cu fiii veacului acesta și să rămână cu cei ce pier.

Iar voi, cei care nu credeți, având ca lucrare duhul îngâmării și al neaplecării pentru cele ce vin din cer pe pământ spre oameni ca să le dea mâna și să-i scoată de sub întunericul și pâcla sub care stau toți oamenii, o, luați aminte, nu vă vor ieși socotelile, căci vă veți veni în fire și veți cunoaște rătăcirea sub care ați fost trași, o, că vine din cer o clipă sfântă în care toți Îl vor cunoaște pe Dumnezeu și vor afla de la El mersul Său peste pământ cuvânt vreme de șaptezeci de ani, și nu va mai avea nimeni putere să-și păstreze rătăcirea și împotrivirea cu care se lovește în Dumnezeu de peste tot, și va fi altfel, că va fi răsplata cea pentru faptă, și numai aceasta va mai rămâne să vorbească, o, și de aceea voi, necredincioșilor, îngâmfaților, împietriților la inimă și la cerbice, opriți-vă, căci s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu cu pași mari și vor cădea toți împărății și toți argații lor, căci Eu, Domnul, călător străin acum din loc în loc, bătând la porțile care nu se deschid, Mă voi arăta Împărat al fapturii, iar în urma Mea se va ivi regatul Meu, cer nou și pământ nou, precum este scris, iar cei necredincioși își vor sfârși îngâmfarea și lupta cea potrivnică Mie și mersului Meu cuvânt peste pământ.

Serbarea grădinii de la Maluri este semn, este o împlinire mare, profețită de mult să se ivească și să lucreze Dumnezeu prin acest petec de pământ, căci veste multă va călători din loc în loc, din inimi în inimi, și mulți vor lua calea împărăției și le voi fi Păstor, și multă umilință trebuie să îmbrățișeze cei ce cred venirii Mele pe pământ cuvânt, căci satana lucrează cu duhul omului, iar omul nu are umilință, nu are aplecare, nu are lepădare de sine și rămâne în ale lui, dar cei ce cred și se apleacă vor căpăta har și vor putea.

Acum grăiesc cu trâmbița Mea, și iată, Verginico, pământul grădiniței în care te-ai născut poartă pe el podoabe acum și s-a gătit pentru venirea Mea cu sfinții. Ești toată numai un dor, numai o privire peste tot. Am ajuns până azi cu mersul Meu cuvânt peste pământ și avem ca slujitor pe cel mezin din poporul care a stat și a ascultat de la Dumnezeu cuvântul cel din vreme în vreme, iar acum cu cel mezin Ne împărțim după credința și fapta fiecăruia.

A fost slab cu ascultarea poporul cel din toată vremea aceasta. Le-a fost greu să lase tot ce nu-i frumos și să se aplece îndeajuns ca să rodim rod mult. Acum am ieșit spre noroade, căci cei mai de departe au fost mereu mai câștigați, mai aplecați ca să ne dea pregătire și împlinire în ei. E anevoioasă calea omului spre cer, iar calea Mea, calea cerului pe pământ e tot la fel, că nu găsește Dumnezeu lepădare de sine în om, și dintre cei ce Mi-au urmat în toată această vreme n-am găsit ca să Mă fi putut sprijini cu greul crucii, cu venirea Mea pe pământ, măi Verginica Mea.

A trecut ziua cea pentru serbarea grădinii de la Maluri și am rămas Noi și lucrul cel pe mai departe. Tu ești în uimire în mijlocul sfinților acum și privești cu ochi adânc pe cei mai mici ai Noștri, și chiar dacă ai durere strânsă atâția ani de pe pământ, și apoi în cer din pricina neascultării poporului care a trecut prin această lucrare, iată, te bucuri că mergem înainte lucrând, că tu ești motorul și firul cel de sus prin care Eu, Domnul, lucrez pe pământ prin cei mezini, căci darul și harul din vremea Mea cu tine poartă lucrare pe mai departe pe pământ, și iată cât merge cuvântul, că avem cale pregătită și ocrotită cu puteri de sus și se încruntă satana și se teme și-și caută slugi și le dă de lucru ca să iscodească, să pândească și să rătăcească pe cei ce dau să vină și să creadă, o, dar nu mai este ca înainte, căci Eu am dezlegat mersul pentru toți doritorii de viață sfântă și vor tot curge spre izvor, spre cuvântul Meu mulți, și vor căpăta înțelepciune și dor de cer pe pământ.

Dar acum pace ție, mângâiere ție de la cei ce Ne iubesc lucrând la calea Noastră pe pământ, și din loc în loc apoi între oameni, și voiesc să ai mângâiere și să tot vezi cum boboceii își deschid floarea, cum lucrarea Noastră înflorește peste pământ și Ne dă puteri să mergem și să însămânțăm pământul și să udăm de sus și să crească rod viu, raiul cu florile lui, și care să-și împartă miresmele până departe și să se umple de dor de cer lumea cea pribeagă și beată de duh străin de cele din cer, o, că vin împlinirile Scripturilor din urmă, vin, măi Verginico, vin.

Și acum să dăruim îmbrățișarea Noastră celor ce sunt, și vor fi tot mai mulți care Ne vor căuta și Ne vor urma, după ce Ne-am scris pe pământ cu serbarea cea dulce a celor șaptezeci de ani de cuvânt pe plaiul neamului român, Eu și cu tine în lucrare de Duh Sfânt peste noroade, și îi vom îndemna pe toți să poarte haină de nuntă, cămașa românească, veșmântul neamului român, dar și limba vorbită de români, căci acest neam, cu tot ce este al lui Dumnezeu peste el, este neamul și țara întoarcerii Mele de la Tatăl la oameni, căci am spus că iarăși voi veni, iar când voi veni îi voi trage pe toți la Tatăl.

Și acum pace ție între cei din cer, Verginica Mea!

Și pace vouă, copii împărțitori de Dumnezeu, că are cerul lucrare cu voi pe pământ și vin împliniri mari, vin și tot vin, că le-a venit vremea să vină, și nu uitați că Tatăl lucrează până acum, dar și Eu să pot lucra mereu, și cu voi este lucrul Meu peste pământ, cu voi, cei mai de pe urmă, și de aceea rămâneți, rămâneți întru iubirea Mea, o, fiilor! Amin.

Și se așează la locul lor acum cetele de sfinți venite la serbarea de la Maluri, și totul s-a scris pe pământ și în cer ca să fie totul mărturie scrisă. Amin, amin, amin.

15/28-09-2025